

Отже, застосування фасилітативних методик при навчанні корейської мови, а також суміжних з нею спеціальностей, дозволяє викладачеві в повній мірі розкрити потенціал кожного студента. Використання різних методик, з урахуванням особливостей кожного учасника (вік, ментальність, характер), дозволяє організувати роботу групи; допомагає студентам подолати свої страхи у вивченні нової дисципліни.

ЛІТЕРАТУРА

- Caine, G., Caine, R. *Overview of the Systems Principles of Natural Learning*. [Electronic resource] / Geoffrey Caine, Renate Caine. https://issdirector.files.wordpress.com/2011/10/principles-and-capacities_caine.pdf Electronic data.
- Renton, J. (2009). *Coaching and Mentoring: What They are and How to Make the Most of Them*. Bloomberg Press.
- Sabitzer, B. (2011). Neurodidactics: Brain-Based Ideas for ICT and Computer Science Education. *The International Journal of Learning*, 18/2, 168–169.

ПАРАЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСОБИ КОМУНІКАЦІЇ В УКРАЇНСЬКОМОВНОМУ МЕДІАПРОСТОРИ

Сльнікова Н. І.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Особливості передавання та сприйняття інформації, зростання її паралінгвістичної складової в повідомленнях користувачів українськомовного медіапростору як основи сучасної комунікації зумовлюють активне дослідження лінгвістами полікодового тексту. Безсумнівною стає той факт, що модифікація узвичаєних каналів спілкування, спричинена розвитком цифрових технологій, транслює комунікативний продукт у вигляді мультимодального тексту, впливаючи через соціальні мережі, що виконують у наш час роль медіа, на суспільну свідомість. Лінгвістичні та паралінгвістичні компоненти повідомлень в інтернеті здебільшого не є автономними, а отже, однією з ознак медіадискурсу є креолізація. Оскільки український медіапростір ідентифікуємо через полікодовий текст, у якому знаки обох семіотичних систем транслюються користувачам візуально, особливої уваги заслуговують паралінгвістичні засоби комунікації, що здатні передавати інформацію без використання слів, підкреслюючи емоційно-оцінну значущість послання. Аналіз найбільш поширених паралінгвістичних компонентів і зумовлює актуальність цієї розвідки.

Паралінгвістика як розділ мовознавства, що вивчає невербальні засоби комунікації, виникла в другій половині ХХ ст. Науковиця І. Ковалінська (2014, с. 44) називає паралінгвістикою науку, “яка складає окремий розділ невербальної семіотики і предметом вивчення якої є парамова – додаткові до мовного звукові коди, унесені до процесу мовної комунікації, що

можуть передавати у цьому процесі змістову інформацію”. Поділяючи думку Я. Романцової (2021, с. 83), вважаємо паралінгвістику “розділом мовознавства, що вивчає невербальні (немовні) засоби як складову мовного повідомлення, що передають разом із вербальними засобами смислової інформацію”. Отже, паралінгвістичними є засоби комунікації, які існують паралельно з графемною системою мови, акомпанують вербальній комунікації, передаючи різноманітні конотації.

Серед паралінгвістичних засобів комунікації в українськомовному медіапросторі передусім варто виокремити нікнейм – “псевдонім, яким людина послуговується в інтернеті” (Кондратюк, 2006), які використовують як окремі користувачі, так і спільноти, канали. Унікальність таких елементів уможлиблює встановлення контакту з адресатом, ідентифікує спільноту або конкретну особу з-поміж інших, зберігаючи нікнейм при ретрансляції. За графічними способами відтворення нікнеймів виокремлюємо ті, що репрезентовані малими літерами (*myfavoritemouse, marinaasaula*), великими літерами (*КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ*), великими та малими літерами (*Лачен тише, Lenny Kravets*), поєднанням літер і цифр (*artemiy260483, gr4nk1n*), літерами й додатковими символами (*Харків 1654 / Micro-герой, tiomuch_ya*), літерами та смайликами (❤️Yoshi❤️, 😊 Maria 😊), комбінуванням літер із різних алфавітів (*UKRAİNER*).

Соціальні мережі, спільноти, канали вже давно перетворилися із платформи, одним із завдань яких є обмін думками, враженнями, подіями через фото- і відеоконтент, на простір маніпулятивний. Невербальний аспект комунікативної поведінки українськомовних користувачів медіаплатформ реалізується у форматі зображення, відео й аудіо. Популярним паралінгвістичним засобом комунікації в українськомовному медіапросторі є stories – інструмент, створений на основі відео або фото з додаванням музики, gif-анімації, геолокації, стикерів, масок, гейміфікації тощо. Такий тип контенту є додатковим інструментом поширення інформації в медіапросторі, що може мати як розважальний характер, так і маніпулятивний, агітаційний.

Досить поширеною формою паралінгвістичних засобів є використання в інтернеті емодзі, мемів, хештегів, гіперпосилань на зовнішні джерела, лайків/дизлайків, стикерів, смайлів, gif-анімації. Такі засоби можуть застосовувати як окремі ретранслятори інформації (фото, відео, графічне зображення), так і як додаткові щодо вербальних засобів, які доповнюють семантично чи експресивно зміст повідомлень (Влох, 2013).

У проаналізованих текстах українськомовного медіапростору спостерігаємо застосування шрифтових виразень (виділення літери в слові курсивом, відтворення всього слова великими літерами з метою привернення уваги чи імітації підвищення голосу). Відтворення напівжирним шрифтом заголовків до тексту статті чи посту, додавання експресивної пунктуації (знаків оклику, питання, три крапки) візуально виокремлює його, привертаючи увагу інтернет-користувачів, і вже на цьому етапі читач розуміє, чи потрібно зупинитися на цьому тексті.

Паралінгвістичні засоби в українськомовному медіапросторі підвищують комунікативну складову текстів, збільшують кількісно рецептивні канали, через які інформація потрапляє до адресата, окрім цього, виконують експресивну, інформативну, смисловидільну, аргументативну, атрактивну функції.

Таким чином, аналіз інформації в українськомовному медіапросторі свідчить про те, що комунікативна поведінка українськомовних користувачів медіаплатформ є багатогранною і різноманітною. Спілкування читачів під постами відбувається не лише за допомогою вербальних знаків, а й через паралінгвістичні засоби комунікації. До таких паралінгвістичних засобів належать графічні, структурні, зображувальні елементи, що виконують контактну, інформаційну, консолідувальну функції, виокремлюючи як окремих користувачів, так і спільноти, канали серед інших.

ЛІТЕРАТУРА

- Влох, Н. М. (2013). Засоби параграфеміки англomовного постмодерністського художнього тексту. *Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]*. Серія : Філологічна, 36, 111–113.
- Ковалинська, І. В. (2014). *Невербальна комунікація*. Вид-во "Освіта України".
- Кондратюк, Т. М. (2006). *Словник сучасного українського сленгу*. Фоліо.
- Романцова, Я. В. (2021). Паралінгвістичні засоби комунікації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Філологія, 47(2), 82–85.

ФРАКТАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО МАРКУВАННЯ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

Жалко Д. Д.

Київський національний лінгвістичний університет

Тема художнього дискурсу відіграє значущу роль у дослідженнях, що стосуються лінгвістики та літературознавства. Окремі вчені (D. Lodge, V. Mandelbrot, G. Pareyon, M. Toolan) зробили значний внесок у дослідження та розвиток цієї категорії. Існує думка про те, що художній дискурс формується на засадах фрактальної організації, аналогічно всесвітньо відомим сюжетам, визначаючи типові ситуації для героїв, незважаючи на їхнє розміщення у просторі та часі. Самоподібність, як властивість фракталів, знаходить своє застосування у вивченні соціальних та природних явищ, проте в контексті лінгвістики структура художнього тексту через призму фрактальності все ще потребує глибокого дослідження.

Дж. Федер (1988) описує фрактал як "структуру, утворену з частин, котрі на деякий лад повторюють ціле". Г. Парейон (2007) визначає *фрактал* як структуру з подібних до себе елементів, що має здатність продукувати